

अना

“सञ्च तस्यादृता धर्मा यस्यैते त्रय आदृताः ।
अनादृतास्तु यस्यैते सर्वान्स्तस्याफलाः क्रियाः” ॥
इति मनुः ।)

अनामकं, स्त्री, (अनम् अन् + घञर्थे कः, अन् जीवनं आमयति, रोगग्रस्तं करोति, अम् + णिच् + गबुल् अगस्य आमकं घञोत्प्लुषः ।) अर्शो-
रोगः । इति शब्दरत्नावली ॥ मलमासे षुं । इति
मलमासतत्त्वं ॥ दुर्नामके निर्नामके च त्रि ।

अनामयं, स्त्री, (आ + अम् + भावे घञ्, आमं रमा-
वस्थां याति प्राप्नोत्यनेन, आम + या क, आम-
यस्य अभावः अद्ययीभावः ।) रोगाभावः आरोग्यं ।
इत्यमरः ॥

(“ब्राह्मणं कुशलं ष्छेत् क्षत्रवन्धुमनामयं” ।
इति मनुः ।) तद्विशिष्ट त्रि ॥

अनामा, [न्] षुं, (नास्ति ब्रह्मशिरश्छेदनसाधन-
तया अप्रशस्तं नाम यस्य सः । अनया अङ्गुल्या
शिवेन ब्रह्मशिरश्छेदं । इति पुराणे ।) अना-
मिकाङ्गुली । इति शब्दरत्नावली ॥

अनामिका, स्त्री, (नास्ति ब्रह्मशिरश्छेदनसाधनतया
प्रशस्तं नाम यस्याः सा । स्त्रियां डाप् ततः
सार्धं कन् टाप् च ।) कनिष्ठामध्यमयोर्मध्य-
वर्त्यङ्गुली । इत्यमरः ॥ (“वस्त्रान्तानामिकाकेश-
नखरोमदशास्पृशः” । इति सुश्रुते ॥)

अनायत्तः, त्रि, (आ + यत् + क्तः, न आयत्तः नञ्-
समासः ।) अवशीभूतः । अनधीनः । यथा,—
“एतावज्जन्मसाफल्यं यदनायत्तचित्तात् ।”
इति हितोपदेशः ॥

अनायासः, षुं, (आ + यस् + घञ् ततो नञ्समासः ।)
अक्लेशः । तस्य लक्षणं यथा । उहस्पतिः ॥
“शरीरं पीयते येन सुसुभेनापि कर्मणा ।
अत्यन्तं तन्न कुर्वीत अनायासः स उच्यते” ॥
इत्येकादशीतत्त्वं ॥ अमथतिरेकः । यत्नाभावः ।
यथा,—

“अनायासेन मरणं विना दैन्येन जीवनं ।
अनाराधितगोविन्दचरणस्य कथं भवेत्” ॥
इति प्रामाणिकाः ॥

अनायासकृतं, त्रि, (अनायासेन अक्लेशेन कृतं
दृतीयातत्पुरुषः ।) अनायासेन यत् क्रियते स्म
तत् । विना यत्नेन कृतं । तत्पर्यायः । फारुणं २ ।
इत्यमरः ॥

अनारतं, स्त्री, (आ + रम् + क्तः, ततो नञ्समासः ।)
अनवरतं । सततं । निर्यां । इत्यमरः ॥

(“अनारतं तेन पदेषु लभिताः ।
विमथ्य सम्भगुविनियोगसत्क्रिया” ॥
इति किराताजुनीये ।)

अनारम्भः, षुं, (आ + रम् + भावे घञ्, ततो नञ्-
समासः ।) आरम्भाभावः । यथा,—
“न कर्मणांमनारम्भांश्चैकस्म्यै पुरुषोऽनुते” ।
इति भगवद्गीता ॥

अनार्जवं, स्त्री, (अजोर्भावः अजु + भावे अञ्, ततो
नञ्समासः ।) रोगः । इति राजनिर्घण्टः ॥
अजुत्वाभावः ॥

अना

अनार्थः, त्रि, (अ + ण्यत्, न आर्थः श्रेष्ठः, नञ्-
समासः ।) अश्रेष्ठः । यथा,—
“अनार्थजुष्टमस्वर्ग्यमकीर्तिकरमर्जुनं” ।
इति श्रीभगवद्गीता ॥

अनार्थकं, स्त्री, (नास्ति आर्थो यत्र देशे तादृशार्था-
वर्त्तमानदेशे भवं अनार्थं + कन् ।) अगुरुकाष्ठं ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

अनार्थ्यं, स्त्री, (नास्ति आर्थो यत्र देशे तादृशार्था-
वर्त्तमानदेशे जायते यत्, अनार्थ्यं + जन् + ड,
उपपदसमासः ।) अगुरु । इति हेमचन्द्रः ॥

अनार्थ्यतिक्तः, षुं, (अनार्थ्यप्रियस्वासौ तिक्तश्चेति
शाकपार्थिवादिः ।) भूमिम्बः । इत्यमरः ॥ चिराता
इति भाषा ।

अनालोचितः, त्रि, (न आलोचितः कर्त्तव्यतया अव-
धारितः ।) अकृतालोचनः । इतिकर्त्तव्यतयान-
वधारितः । अविवेचितः । यथा,—
“किं करोमि प्रतिज्ञा मे यदनालोचिता पुरा” ।
इति देवीमाहात्म्यं ॥

अनाविलः, त्रि, (न आविलः, नञ्समासः ।)
आविलशून्यः । निर्मलः । इति हलायुधः ॥ (सच्छः,
सास्थ्यकरः ।)

(“पद्मगन्धि शिवं वारि सुखं श्रुतिमनाविलं” ।
इति रामायणे ॥
“जाङ्गलं शस्यसम्पन्नमार्यप्रायमनाविलम्” ।
इति मनुः ।)

अनावृतः, त्रि, (आ + वृ + कर्मणि क्तः न आवृतः,
नञ्समासः ।) आवरणशून्यः । अनाच्छादितः ।
यथा । “अनावृतत्वाद्दहिरन्तरं न ते” । इति
श्रीभागवतं ॥

अनावृष्टिः, स्त्री, (न आवृष्टिर्वर्षणं, नञ्समासः ।)
ईतिविशेषः । वर्षणाभावः । इति स्मृतिः ॥ शुका
इति भाषा ।

(“अतिवृष्टिरनावृष्टिः शूलभा मूषिकाः खगाः ।
प्रयासद्वाश्च राजानः षडैता ईतयः स्मृताः” ॥
इति प्रसिद्धम् ।)

अनाशयः, त्रि, (पाणिनिमते तु नञ् + णिच् कर्मणि
यत् ततो नञ्समासः ।) नाशायोग्यः । नशघातो-
र्घ्यणि नञ्समासः ॥

अनासिकः, त्रि, (नास्ति नासिका यस्य सः ।)
नासिकारहितः । तत्पर्यायः । विखः २ विखुः ३
वियः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥

अनाहतं, स्त्री, (आ + हन् + क्तः नास्ति आहतं
क्षेदो यस्य तत् ।) तन्मोक्षघट्टचक्रान्तर्गतचतुर्थ-
चक्रं । तत्तु हृदयस्थकादिठान्तवर्णयुक्तोद्यदादित्य-
सन्निभदादशदलपद्माकारं । तन्मध्ये अयुतसूर्य-
समप्रभशब्दब्रह्ममयबाणलिङ्गमस्ति । इति तन्व-
सारः ॥

अनाहतं, त्रि, (आ + हन् + भावे क्तः, न सन्ति
आहतानि क्षेदक्षालनभोगा यस्य तत् ।) नूतन-
वस्त्रं । क्षेदक्षालनभोगरहितवस्त्रं । इत्यमरः ॥
अयुषितं । इत्यङ्गुणास्त्रं । अकृताघातं । (अकृतः ।
आघातरहितः ।) अक्षयः । तन्मोक्षघट्टचक्रान्त-

अनि

गंतचतुर्थचक्रं, तत् तु हृदयस्थकादिठान्तवर्ण-
युक्तोद्यदादित्यसन्निभदादशदलपद्माकारं, तन्मध्ये
अयुतसूर्यसमप्रभशब्दब्रह्ममयबाणलिङ्गमस्ति ।

“शब्दोन्नतमयः शब्दोऽनाहतो यत्र दृश्यते ।
अनाहताख्यं तत्पद्मं मुनिभिः परिकीर्तितं” ॥

अनाहारः, षुं, (आ + ह् + भावे घञ् ततो नञ्-
समासः ।) भोजनाभावः । यथा,—
“ऋतावनाहारतया भयेनेति” चरकः ॥

अनाहतः, त्रि, (आ + क्ते + कर्मणि क्तः ततो नञ्-
समासः ।) अकृताङ्गानः । अनिमन्वितः । यथा,—
“अनाहतैरेव प्रचुरगुणलोभेन भवतः” ।

इत्यङ्कटः ॥ ऋस्वमध्येऽपि यथा—
“अनाहुता अप्यभिधान्ति सौहृद” ।
इति श्रीभागवतं ॥

अनिर्गोर्षः, त्रि, (नि + गृ + क्तः ततो नञ्समासः ।)
अनुक्तः । यथा,—
“विषयस्थानिर्गोर्षस्यान्यतादात्म्यप्रतीतिकृत” ।
इति साहित्यदर्पणं ॥

अनिच्छुः, त्रि, (इष् + कर्त्तरि उ विन्दुरिच्छुरिति
सूत्रेण निपातनात् साधु ।) अनिच्छाविशिष्टः ।
अनाकाङ्क्षी । अस्पृहः । इच्छतीति इच्छुः ततो
नञ्समासः ॥

अनित्यः, त्रि, (नि + त्यप् ततो नञ्समासः ।)
नश्वरः । अस्थायी । जन्यवस्तु । यथा,—
“धर्मो नित्यः सुखदुःखेऽप्यनित्ये ।
जीवो नित्यो हेतुरस्याप्यनित्यः” ।
इति महाभारते भारतसावित्री ॥

अनिन्दितः, त्रि, (निदि + कर्मणि क्तः ततो नञ्-
समासः ।) निन्दारहितः । अगर्हितः । तत्पर्यायः ।
प्रणायः २ साधुः ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
“अनिन्दितैः स्त्रीविवाहैरनिन्द्या भवति प्रजा ।
निन्दितैर्निन्दिता नृणां तस्मान्निन्द्यान् विवर्जयेत्” ॥
इति मनुः ॥

अनिपुणः, त्रि, (न निपुणः पटुः नञ्समासः ।)
अप्रवीणः । अविज्ञः । अपटुः । यथा,—
“यः शास्त्रादिष्वनिपुणः श्रद्धावान् स तु मध्यमः” ।
इति भक्तिरसामृतसिन्धुः ॥

अनिमिषः, षुं, स्त्री, (नास्ति निमिषः निमेषः चक्षु-
स्पन्दनं यस्य सः ।) देवता । मत्स्यः । इत्यमरः ॥
(निमेषरहितः । स्थिरदृष्टिः । सावधानः । अप्र-
मत्तः ।

“सुरेषु नापश्यदवैच्यताह्यो-
र्दृपे निमेषं निजसम्मुखे सति” ॥
इति नैषधे ।)

अनिमिषाचार्यः, षुं, (अनिमिषाणां देवानां आचार्यः
गुरुः षञोत्प्लुषः ।) उहस्पतिः । देवगुरुः । इति
शब्दरत्नावली ॥

अनिमेषः, षुं, (नास्ति निमेषः चक्षुःस्पन्दनं यस्य
सः ।) देवता । मत्स्यः । इति हेमचन्द्रः ॥

अनियतं, त्रि, (नि + यत् + क्तः, न नियतं नञ्-
समासः ।) अनित्यं । अस्थायि । यथा,—
“एवाद्योऽप्यनियते रसे सुखंभिचारिणः” ।